

MINDSZENTILAP

Egyes szám 10 fillér
Félévre 3 K * Egy évre 6 K.

Megjelen minden
vasárnap

A románok bünhődése.

Harmadik éve, hogy harcban állunk es körül vagyunk véve ellenséggel. Eddig mindig az igazság győzött.

A már elfoglalt nagy területek igazolják, hogy dacára az újabb ellenségnek, mint győzők állunk a világ előtt. Mindig és mindenkor a legyőzött, ki legyőzetését vagy nem akarja elismerni, vagy ismét felülszeretne kerülni, újabb segítségért folyamodik.

Az entente, erezve legyőzetését, a velünk szövetségben levő államokat igyekezett önmagának meghódítani.

Először Olaszországot kapta segítségül. Egy évi hiábavaló erőlködése nem tudott minket győztes utunkban megállítani. Még Románia volt hátra s most azt is maga mellé véve, döntő csapást szeretne ránk mérni.

Románia, ki szintén szövetségeseink volt, az ellenségeink mellé állva, a szövetségi szerződést felrugta. Orvul, rablók módjára megtámadott. Az entente ezen újabb segítsége sem fog célra vezetni, legfeljebb feláldozott ismét egy kis államot. Mit neki Románia, midőn Szerbia, Montenegró és Belgium elvesztése nem okoz különös fejfájást.

Neki nem ország kell, de szüksége van még új katonákra, kik az eddigi óriási hiányokat pótolni képesek. Ha azok is elvesztek? ... akkor majd tovább gondolkoznak, hogy mitévők legyenek.

Románia, mely mindannyiszor, mikor mások harcban állottak, rabló módjára leselkedett s az adott pillanatban lecsapott és rabolt — az csak szégyene lehet a monarchiának, ha szövetségesei közé számítja. Örülnünk kell, hogy megszabadultunk egy oly ország barátságától, mely csak nemrég igazán hős bolgár szövetségeseink testéből akkor tépett egy darabot, mikor az ezer sebből vérzett.

Bármelyik harcban álló ellenségünket — az olaszt kivéve — tiszteljük, hősiességét, kitartását és harcmódotát bámuljuk és ezért elismeréssel adózunk, de Romániát csak mint gyáva és alattomos embereket ismerjük. Harcképessége, katonás nevelése és hősiessége az összes államok közt a legutolsó. Még a hitszegő olasz nemzet katonáiról is elismerjük, hogy jó és képzett katona, de Romániáról ezt még saját szövetségesei sem állítják.

A központi hatalmak ma már oly félelmetes nagyság, hogy az ántántnak már a román segítség sem használhat, amint nem használt az olasz sem. Érzik ezt a veszedelmet az ántánt diplomatái s ezért a románok segítségével többet és jobbat várnak.

Az a román, aki átlépte a magyar határt, az többé vissza nem tér. Valamint a betóduló orosz sereg is leg-

nagyobbrészt elpusztult, a Kárpátokat pedig ezer és ezer orosz hulla borította — valamint a szerb betöréskor a szerbek egy szálíg elpusztultak: úgy a most örömrivalgás közt beözönlő román seregek sem látják többé viszont hazájukat.

Magyarország ezeréves multja fényesen bizonyítja, hogy ennek az országnak feldarabolása lehetetlen. Minden kísérlet meddő maradt és az anyaföld dus terméseit az elesett ellenség vére adta.

Szentül hisszük, hogy rövid időn belül bekövetkezik az, ami Szerbiával, Montenegróval és Belgiummal történt. A bolgár és török csapatok alulról, mi felülről annyira összeszorítjuk, hogy soha többé nem lesz alkalmatlan senkinek s végre megszabadulunk egy zsaroló rablóbandától, mely örökös rettegésben tartotta szomszédait.

Romániának, ezen alattomos, hitvány fajnak kegyetlenül meg kell bünhődnie az orvtámadásért. Az első ökölcsapást már megkapta Dobrudzsában, ahol véres veszteségein kívül közel 33,000 katonát és 100 ágyut hagyott dicsó szövetségeseink kezén.

Ez csak kezdet volt, de az igazi feketelevés csak ezután következik.

Magyar testvéreink!

Lángol délkeleti határunk. A magyar eget festik vészszinüre azok a galád tüzek, amelyeket rabló szomszédaink gyújtottak meg fölöttünk. Az égő zsarátnokok borzalmi elől futva menekülnek testvéreink, ide özönlének hozzánk, az ország belsejébe, abban a reményben, hogy a sziv tájékán legforróbb a vér s legdúsabb forrását találják meg a szeretetteljes gondoskodásnak.

Nincs ahhoz emberi agynak kellő ereje, hogy igazán elképzelhesse: mit jelent menekülni az ősi fészkekből, vagyont és mindent prédára hagyni a meztelen élet megmentéséért! Évezredes fészkek minden sarka, szépapákról maradt kis földek minden röge, évszázados fák minden levele, fű, virág, az út pora, az udvar pocsolyája, a kávé kút, az ősi székely kapu, a virágos tornác, minden, minden, a gyermekkori emlékek minden lelki szála és érzése egy pillanat alatt ronggyá vált. Üszökké, hamuvá változott. Egy szemrebbenés alatt veszett el, ha csak múlt időre is, az a magyar világ, amely évszázadokon át őrzött minket a Keletről fenyegető barbár veszedelem elől.

Ezek a magyar testvéreink lettek földönfutók, ezek menekültek ide hozzánk, csupa tehetetlen, könyörületre érdemes fajunk, vérünk, tisztas aggastyánok, asszonyok, leányok, gyerekek. Mert a férfiak fegyverben állanak és helyettünk védik a mi ősi hazánkat.

Ril.

Ide jöttek közénk, a mi testvéri körünkbe, abban a biztos tudatban, hogy nem is hála, hanem az önérzés nyitja meg résztvevő lelkünket s mi le fogunk hajolni kényelmes, védett tornácunkból, hogy magunkhoz öleljük a szenvedőket.

Van nálunk sok üres ház, üres lakás, üres ágy, egy fedett kamara, egy kis zug, ahol egy-egy hajléktalan család elfér.

Nyiljanak meg a lakásajtók, mint magyar szivek; hívjuk, öleljük magunkhoz testvéreinket s ne ismétlődjék meg az ősi magyar átok, amely szerint a hajléktalan egyszersmint hontalan is e hazában.

Van még magyarok Istene, él még ez ősi hon fölött a magyar gondviselés s még ha sujt is egy pillanatra hatalmas karjával, az az erős kar fogja fölemelni a ma porba sujtott magyart és ragyogni fog az a név örökkön-örökké. És áldása kíséri az izgalmat, a könyörületet, a lélek nemességét és a magyar szivek szinarany jóságát!

HIREINK

Kaszárnyabokréta

Oktatás:

Mikor azt kajátom:
Vigyázz! ahol álltok,
Mind ahányan vagytok
Halottakká váltok!
És ha a menydörgős
Menyő is levágna,
Avagy fületeken
Ezer balha rágná,
Vagy lábatok alól
Futnának a kövek:
Megmocnás nélkül
Álltok, mint a cövek!

A „Pihenj“-re aztán
Ismét feltámadtok
S átvedletek azzá
Aki — s mik voltatok.
Közvitéz Papanek,
— Akit a hideg ráz!
Magyarázd meg hát,
Hogy mi is az a vigyázz!
— Átossan jelentem,
Én semmit se hallék,
Mert a vigyázz alatt
Egész halott valék!

Disznóság.

Vitéz őrmester ur,
Átossan jelentem,
Ahogy az éjjel az
Estállóba mentem,
Az egyik lú alatt
Ott gubbaszt egy hulla...
Nézem, forgatom, hát
A Tóth Están — nulla!

Azt a zabon hizott
Szentjét az apjának,
Aki nevet adott
A gaz bitangjának!
Disznóság, gyalázat,
Még megüt a guta...
Ki sem volt képezve
A büdös regruta!

Iskolában.

Ennyi se tud? rettenetes!
Ne kotyogjon, hanem kuss!
Micsoda maga civilbe?
— Jelentem: ornithologus!
Na hát, azt a mesterséget
Itten elhagyogassa
S ne az őrrát, hanem inkább
A füleit nyitogassa!

Báthory Gábor.

— Községi közgyűlés.

Igen gyér érdeklődés mellett e hét csütörtökén tartotta meg községünk képviselőtestülete a szeptember havi ülését, melynek valami fontosabb tárgya nem is akadt. A szőnyegre került apró ügyek közül kiemelendő az óvónők kérvénye, akik az őket törvényesen is megillető magasabb fizetés kiutalványozását kérték a képviselőtestülettől. A képviselőtestület a község részéről a jelenlegi viszonyok között nem adhatja meg a fizetésjavítást, ámde fölír örgróf Pallavicini Sándor kegyelmes urunkhoz, mint az óvoda alapítójához, hogy az óvónői fizetéseknel beállott különbséget megadni sziveskedjék. — Az iparostanonciskolai bizottság által kérelmezett díjazás kiutalványozását csak akkor tartja indokoltnak, ha legalább 50 iparos és kereskedőtanonc látogatja az iskolát.

— Erdélyi menekültek Mindszentben. Szerdán este 10 órakor megérkeztek a mi kedves, szomorú vendégeink is. Erdély bérci közül jöttek és a mi alföldi vendégszerető hajlékainkban keresnek otthont, a hazai tűzhelyért. Az édes magyar kárpáti otthon és az alföldi hazai tűzhely egy fogalmat képez minden magyar előtt és talán mondanunk sem kell, hogy az erdélyi bérciek közül mihozzánk menekült, mi tőlünk ótalmat váró derék magyar véreink nálunk barátságos menedékhelyet és otthont találtak. Az éjszakai vonattal megérkezett 90 főnyi menekültcsapatot Dr. Dósa István járásunk agilis főszolgabírája és Veres Sándor községi bíró fogadták, magyaros vendégszeretettel. Dicsőszentmártoni derék véreinket megérkezésük után a vöröskereszt kiegészítő-kórházban meleg vacsora várta. Egyelőre a kórház falai nyújtottak nekik pihenőt, de másnap már az elszállásolás kérdése is szerencsésen meg-

lett oldva. Ma már székely vendégeink jólelkű mindszenti magyar családok otthonában pihenik ki az ut fáradalmait és az a vendégszeretet, amely körünkben fogadta őket, valószínűleg enyhíteni fogja a családi fészkek otthagynya fölött érzett nagy bánatukat. Velük együtt mi is erősen bizunk dicsőséges hadseregünkben, hogy a körünkbe érkező derék székely véreink mielőbb viszontláthatják otthonukat, miután a hozzánk betolakodó oláhok pünkösdi királysága nemsokára véget ér. Addig pedig, míg ez megtörténik, a fajszeretet minden jelével halmozzuk el őket és fogadjuk őket testvéri szeretettel.

— Az ellátatlanok összeírása. Hétfőn vette kezdetét községünkben az ellátatlanok összeírása. A községi előjáróság végezteti ezt a fontos munkát, nehogy az ellátatlan lakosság kenyér nélkül maradjon. Mert úgy áll a dolog, hogy sokan bizony nagy utánjárással, pénzükért sem bírták beszerezni az őket előírás szerint is megillető gabonamenyisíget. Viszont olyan is akadt, aki a saját céljaira többet tartott vissza, mint amennyi megilletné. — A kormány mindenestre helyenvaló dolgot cselekszik, amidőn az ellátatlan lakosság szükségletéről a községek útján gondoskodik és már ilyképen is elejét vágja az élelmiszer-uzsorának. Tudni kell ugyanis, hogy a maximális árnál jóval magasabb összegért lehet ám kapni nálunk nemcsak buzát, hanem árpát is! Sok termelő ki is aknáztta a megszorult fogyasztó helyzetét, aki — kényszerhelyzetben lévén — kénytelen volt minden pénzt megadni egy kis árpáért vagy buzáért; pedig ha az ily esetet a hatóság tudomására hozza, kemény büntetésben részesül a termelő. Ennek az eldorádónak vége szakad, mert akinél többet találnak a hatósági közegek, azt elrekvirálják — jöllehet a maximális áron alul — és a fölösleget az ellátatlanok közt osztják ki maximális áron. A készletek igazságos elosztása a mai nehéz időkben elsőrendű és dicséretes feladat.

— Szivar- és cigarettajegyek. Hire jár, hogy néhány napon belül kormányrendelet jelenik meg, amely a dohányfogyasztás szabályozását tartalmazza és előírja, hogy idehaza, a front mögött minden egyes dohányos mennyi szivart és cigarettát fogyaszthat. A rendelet intézkedik még a cigaretták és szivarjegyek behozataláról is. Mint értesülünk, minden fogyasztó két szivar, illetőleg négy cigarettát bevásárlására kap igazolványt. A cigarettajegyek kibocsátását az indokolja, hogy a dohánygyárak termelését főleg a hadrakelt sereg katonái részére tartják fen, akik eddig a dohányból kitűnő ellátásban részesültek. A küzdő harcosok-

adagját nem akarják leszállítani, így tehát idehaza kell a fogyasztást redukálni. Az sokkal méltányosabb is, hogy inkább az itthonmaradtak nélkülözzenek, mint a haretéren lévő katonák, akik a szenvedések közepette inkább rászorultak a dohányra.

— Kitüntetés. A Hivatalos Közlöny szerint Székács Elemér árpádalmi jószágigazgatót, akinek kiválóan eredményes működését mi is közelről ismerjük, Ófelsége a mezőgazdaság és különösen a vetőmag nemesítés terén szerzett kiváló érdemei elismerésül a III. oszt. vas-koronarenddel tüntette ki.

— Öngyilkos mindszenti katona. Csernák János 24 éves mindszenti katona, aki az orosz haretéren idegsokkot kapott és gyógyulás céljából katonáéktól hazaszabadságotlatott, eddig még ki nem derített okból e hét szerdáján özvegy édesanyjának lakásán fölakasztotta magát. Tettét a házbeliek hamarosan észrevették és még idejekorán sikerült veszélyes helyzetéből kiszabadítani. Dacára a gondos ellenőrzésnek, a halálba induló ifju vitéz másnap egy óvatlan pillanatban végrehajtotta sötét tervét. Fölment a Koszorushalom 126 sz. a. tanyájuk padlására és ott végzett fiatal életével. Temetése pénteken ment végbe, nagy részvét mellett.

— Elemi iskolai értesítés. A mindszenti m. kir. állami elemi mindennapi és ismétlő tanköteleseknek 1916—1917. tanévi beiratásai szeptember hó 28, 29 és 30-án eszközöltetnek. A beiratás naponként délelőtt 8—11 óráig tart. A belterületen egy a fiu, mint a leányok a központi fiuiskola tantermeiben, — a külterületen pedig a megfelelő körzet tanyai iskolájában iratnak be a tanulók. A kezdő tanulóknak a beiratás alkalmával oltási bizonyítvánnyal kell igazolniok, hogy himlő ellen be vannak oltva, továbbá pontos születési adataik megállapítása végett, az anyakönyvvezetői hivataltól váltott tanúsítványt kell felmutatniok. Az iskolába már járt tanulók előző tanulmányaik igazolása végett, hozzak magukkal értesítő könyvüket. Beiratás után a rendes tanítások nyomban kezdetüket veszik. Muszil Vilmos, igazgató.

— A gyümölcs. Mint minden élelmiszernek, úgy a gyümölcsnek is mesebeli magasságra szökött fel az ára. Kétségtelen, hogy a gyümölcs árának mximálása igen nehéz feladat, mert az a gyakorlatban alig volna keresztülvihető, mégis úgy gondoljuk, hogy illenék a gyümölcs kofák telhetetlenségének is valamely gátat vetni. A gyümölcsökért elkért árak olykor rendkívül horribilis összegre rugnak, így például egyetlen ütődött körtéért 28 fillért merészkednenk kérni és elfogadni a piacon. És csak merje

valaki ócsárolni vagy drágálni a portékát, az alig győzi a válogatott gorombaságok özönét hallgatni. A gyümölcs a mai nehéz megélhetési viszonyok közt közéletmezési szempontból igen sokat emelkedett jelentőségében. Ezzel a cikkkel uzsoráskodni ma igazán lelkiismeretlen dolog, mely példás büntetést, kérelhetetlen szigorot érdemel.

— **Az iparosok mindig árulhatnak a piacon.** Sokfelé tévesen értelmezték a heti vásárok számának apasztása tárgyában kiadott miniszteri rendeletet. Több helyen eltöltötték a piacokon áruló iparosokat, hogy más napokon is kirakhassák áruikat, mint a hetivásár megállapított napján. A kormány, — mint olvassuk, — magyarázó rendeletet adott ki, amely szerint a helybeli ipar és kereskedelmi árusoknak joguk van akár mindennap a piacon árusítani s a korlátozás csak a vidéki árusokra vonatkozik.

— **Dolgozzunk vasárnap és ünnepeken is.** Zichy Gyula gróf megyéspüspök most kibocsátott körlevelében megszívelésre méltó felhívást intéz papjaihoz, hogy oktassák ki a népet, hogy e szörnyű háboru tartama alatt minden vasárnap és biborbetüs ünnepen — a szentmise és szentbeszéd idejének kivételével — meg van engedve a szolgálai munkák végzése. Mivel azonban a szegényebb néposztály állandó munkájára szükség van, ilyen munkák végzése nemcsak megengedett dolog, hanem a hivatást buzditani is kell arra, hogy vasárnapokon és ünnepeken a különben megtiltott munkákat is végezzék el saját szükségletükre és embertársaik segítésére. Hogy pedig ez minél könnyebben megtörténhessen, engedélyt ad a püspök lelkészeinek, hogy a vasárnapi és ünnepi istentiszteleteket, ha a hivatásuk így könnyebb, az eddigi szokástól eltérő időben tartásuk meg, még pedig a vasárnapi szentmisét korán reggel, 6 órától fogva, a vecsernyét pedig az esti órákban.

— **A Mindszenti iparos és kereskedő tanonciskolában** a beiratásokat — az iparostanonciskolai bizottságnak 1916. évi június hó 17-én tartott ülésén hozott 7/1916 számú határozata értelmében — f. évi szeptember hó 15 és 16-án délután 5—6 órák között, a központi fiu iskola tanácskozási termében fogja a tanítótestület eszközölni. Felkérem a tisztelt iparos és kereskedő urakat, hogy az összes tanoncaikat az 1884. évi XVII. t.-c. 82. §-a értelmében — tekintet nélkül arra, hogy azok az iparostanonciskola III. osztályát már elvégezték, vagy a múlt iskolai év-

ben általam az iskolalátogatás alól ideiglenesen föl voltak mentve, saját érdekükben kivétel nélkül irasák be.

Mindszent, 1916. szeptember hó 6-án. Keresztes Áron, biz. elnök, Muszil Vilmos, igazgató.

— **Tűz Szentesen.** Kedden délelőtt fél 12 órakor Szentesen Nagy Ferenc kereskedő két utcára nyíló házának udvarán tűz támadt. A gyorsan kivonuló tűzoltóságnak sikerült elérnie, hogy a nagy szél dacára a kigyult melléképület tetjének csak egy kis része, mely két tűzfal között volt, égett le, míg egyébben kár nem esett. A tűz gyors lokalizálása azért is fontos volt, mert a szomszédban levő mozit is fenyegette a veszély. A tüzet egy kis gyerek okozta, aki játékból gyújtotta fel a padláson lévő szalmát s őt magát is csak nagy nehezen lehetett megmenteni a lángok közül. Szerencsére semmi baja nem esett.

— **A burgonya maximálása.** A hivatalos lap közli, a burgonyáért követelhető legmagasabb ár megállapításáról és a burgonya forgalomba hozataláról szóló rendeletet. Ezen rendelet szerint az étkezési burgonyára megállapított árak csak a rózsza, hópehely, magnumbonum, kifli, továbbá a sárgahéjú és husu burgonyára vonatkoznak és csak az esetben, ha az kézzel válogatott, legalább tyuktojás nagyságu, egészséges, féreg, kapavágás, sár, és földmentes. Az ilyen burgonya ára november 15-éig 14 korona, november 16-ától december 31-éig 12 korona, 1917. évi január 1-től február 28-áig 15 korona, azontul pedig 16 korona. Minden más burgonya ára november 15-ikéig 12 korona, november 16-ikától december 31-ikéig 10 korona, azontul pedig 13 korona. Ha a nem étkezési burgonya az étkezési burgonyára előírt minőségben, válogatva jön forgalomba, azért métermázsánként 1 korona válogatási költséget lehet számítani.

— **Agyonverte a feleségét.** Bilik János drótostót agyonverte a feleségét. A letartóztatott Bilik elmondta, hogy az asszony folyton ivott s emiatt elhanyagolta a háztartást. A férj éveken át hiába kérlelte feleségét, hogy hagyjon föl az ivással, nem használt. A napokban, hazament, feleségét teljesen berugva találta, erre elkeseredésében ő is elment a korcsmába és ivott. Hazamenve, megverte feleségét. Egy szögletes doronggal addig ütötte, míg meghalt. Kihallgatása után átkisérték a szegedi ügyészség fogházába.

— **A tojásról való gondoskodás téle.** A fogyasztó közönségnek már most kell gondoskodnia, hogy téle tojáshoz szerezzen be, mert különben könnyen meglehet, hogy a háztartás tojás nélkül marad. A falusi nép kukorica hiányában nem tudja baromfiakat kiteleltetni s mert a kormányrendelet gabonamagvakkal nem engedi a

háziállatokat etetni, pár héten belül tömegesen tul ad baromfiain. Minden falusi gazda csak annyi baromfit tart meg, amennyi saját háztartásában kell, hogy legyen s hogy a tavaszra néhány kotlóst ültethessen. A régi gazdaasszonyok azt tartották, hogy Nagyboldogasszony és Kisasszony napja közt legalkalmasabb a baromfitojást télire eltenni. Most az ideje. A régiek oltott mésztejbé rakták el, vagy fahamuba. Ujabbban az eltételnek még egy egyszerűbb módja van. Vizzel fölhitított natrium silicicumba be kell jól forgatni a tojáshoz, hogy a ragadós folyadék jól befogja, azután megszáritjuk a bevont tojásmennyiséget és fűrészpörba rakjuk. Ha gondosan történik ez az eljárás, a tojás egy évig is épen eláll.

— **Minden fontos szükségleti cikk ára maximálható.** A belügyminiszter rendkívül fontos és a fogyasztó közönség szempontjából nagyjelentőségű rendeletet adott ki, amelyben általános felhatalmazást ad a törvényhatóságok első tisztviselőjének, hogy mindenféle szükségleti cikkek árát az előzetes kormányhatósági jóváhagyás nélkül maximálhassa. A rendelet szerint az eladó köteles a forgalomba hozott cikkek árát látható helyen feltüntetni és kötelezhető arra is, hogy készletét a hatóság által megállapított maximális áron értékesítse. A belügyminiszter eme legújabb rendelete lényegesen eltér tehát az 1915. évben kiadott 4207. sz. rendeletről, mert ez csak az élelmi cikkek maximálását engedte meg a belügyi kormány hozzájárulása mellett. Ez tehát egy korlátozott felhatalmazás volt, a mit az új rendelet teljesen megváltoztatott, mert ez már megadja a lehetőséget arra, hogy az ipari cikkek legmagasabb árait is megállapíthassák. Így a tűzifa, a ruha és a cipő ára is maximálható. Rendkívül nagy horderejű a rendeletnek az a része is, amely az elndási kényszerűt írja elő, mert ezután már nincs lehetősége a spekulációnak többé és árukészleteket sem lehet felhalmozni. A vármegyék alispánjai is egyöntetű utasításokat kaptak, hogy a hatóságok immár egységes eljárás alapján szabályozhatják az ipari szükségletek ellátását.

— **A porosz község árát nem emelik.** Ma, mikor minden közszükségleti cikknek az ára oly rendkívüli módon emelkedik, igazán jól esik olvasnunk, hogy a porosz kormány nem engedélyezte a község árának tervezett fölemelését. Ez a döntés ránk nézve is fontos, mert mi is igen sok felsősziléziai szemet fogyasztunk.

— **Lopások a mezőről.** Tiricz János tófenéki mezőőr e héten több lopási esetet jelentett be a rendőrségnek. Az egyik eset a Tóth Jánosnéé. Ez a menyecske a múlt vasárnap hajnalán 9 fej idegen tulajdont képező káposztával és másfél véka zöld paprikával megrakodva tért haza. A derék mezőőr nyugodtan türte, hogy a menyecske otthonába vihesse a lopott holmikat, melyek aztán, mikor a mezőőr ott megjelent, az ágyból kerültek elő. A másik eset Zántó Máriával történt. Oly rossz órában fogott hozzá a postamester kukoricájának gurbincsolásához, hogy véletlenül a mezőőr is jelen volt. Mindkét esetet bejelentették a kir. ügyészségnek és ilyenformán valószínű, hogy a két menyecske mezei kirándulása szomorú végű lesz.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

HORVÁTH ANTAL

Nyomatott Horváth Antal grafikai műintézetében.

ELADÓ FÖLDBIRTOK

208 kishold földem eladó a szentesi határban. Értekezni lehet

SZÉKÁCS JÁNOS tulajdonossal **ÖRDÖNGÖSÖN.**

Eladó földek.

A szegvári réten a Károlyi féle földből 30 hold, mely lucernának is alkalmas, egytagban, vagy öt holdas parcelákban is eladó. Értekezni lehet a szegvári usztató major közelében lakó tulajdonosnál:

Jakó Józsefnél.

Az őszi mezőgazdasági munkák napszám- és szakmánybére.

Szakmánybérek.

1. Őszi szántás és vetés. Mag alá szántás, vetőgéppel előtt és után egyszeri boronálás kötött talajon, 4 lóval vagy ökörral, egy lóhajtó és egy eke, illetve a vetőgéppel kormányossal, de a szántató gazda tulajdonát képező, vagy általa bérelt vetőgéppel, 1200 négyszögöles holdankint **30 korona.**

A lovak takarmányozásáról a ló tulajdonosa, az emberek élelmezéséről, a vetőgépnél alkalmazandó harmadik emberről, valamint az ekevas élezéséről a szántató gazda gondoskodik.

2. Magalászántás homoktalajon vetőgép után egyszeri boronálás vagy tüskölés. Szántás 2 lóval, vetés 4 lóval, megfelelő kézierővel. Egyéb feltétel, úgy mint az 1 pont alatt, 1200 négyszögöles holdért **20 korona**.

3. Őszi vetőszántás és szántás után egyszeri boronálás az 1. pontban ismertetett feltételek mellett fekete (kötött) talajon 1200 négyszögöles holdért **25 korona**.

4. Őszi vetőszántás boronálás nélkül az ismertetett feltételekkel homoktalajon 1200 négyszögöles holdankint **13 korona**.

5. Tavaszi vetemények alá őszi mélyítő szántás az ismert feltételekkel, kötött talajon, 1200 négyszögöles holdért **24 korona**.

6. Ugyanaz homok talajon 14 korona.

7. Tengeri-törés a nyolcadik részért. E részért a részes a tengerit letöri, megfosztja, a gazdáét a gazda segítségével a tanyába (majorba), góréba felhordja. A tengeriszárat levágja, felkötí és ugyancsak a gazda segítségével és igáján a szérüskertben összerakja.

8. Cukorrépa kiszedése, megtakarítása és kocsira vagy kupacba való rakása, 100 négyszögölenként **5 korona**.

9. Takarmányrépa kiszedése, megtakarítása, kupacba

rakása és letakarása 100 négyszögölenként **2 korona 50 fillér**.

10. Szőlő-betakarás: homoktalajon 1200 négyszögöles hold után **16 korona**; ugyanaz kötött talajon **24 korona**.

Napszámbérek.

1. Szántási napszám: Ekevezetőnek augusztus és szeptember óra **4 korona**, október és november óra **3 korona és élelem**. Lóhajtónak augusztus és szeptember óra **2 korona 50 fillér**, október és november óra **2 korona és élelem**.

Ezen napszámért a napszamosok a szántásra használt igás állatok takarmányozását is kötelesek ellátni.

2. Tengeri-törési napszám férfinak **5 korona és élelem**. Segéd munkásnak **4 korona és élelem**. — Ezen napszámért legalább este 10 óráig köteles a napszamos kukoricát fosztani.

3. Répaszedési napszám férfinak **3 korona és élelem**, asszonynak **2 korona és élelem**.

4. Trágyázási napszám férfinak **3 korona és élelem**, segéd munkásnak **2 korona és élelem**. — Ha élelmet nem ad a gazda, azért napi 2 korona fizetendő.

Ezen napszám- és szakmánya bérek úgy a katonai munkásokra, mint a helybeli munkásokból kirendelt közérőre érvényesek.

Művészies
Nyomtatványokat
a háboru tartama alatt is
versenyképes áron szállitok.

HORVÁTH ANTAL
MINDSZENT.